

Please scroll down for English version

JAKATICS-SZABÓ Veronika - UNTERURBAN

Megnyitó: 2009. június 11., csütörtök 18 h

A kiállítást megnyitja: RÉVÉSZ Emese, művészettörténész, a PPKE tanára

Cím: MOLNÁR ANI GALÉRIA, 1088 Budapest, Bródy S. u. 22. 1. emelet

A kiállítás megtekinthető 2009. szeptember 11-ig, keddtől péntekig 12 és 18 óra között

Jakatics-Szabó Veronika a legfiatalabb generáció ígéretes képviselője, 2007-ben diplomázott a Magyar Képzőművészeti Egyetem festő szakán, ahol Nagy Gábor és Molnár Sándor voltak a mesterei. 2006-ban Erasmus ösztöndíjjal alkotott Spanyolországban, majd Amadeus alkotói díjban és Köztársasági Ösztöndíjban részesült. Idén beválogatták a nemzetközi Strabag festészeti díj pályázatának legjobb negyven művésze közé. 2008-ban elnyerte a MAOE alkotói ösztöndíját.

Festészetével egy bensőséges univerzumot teremt, miközben a mindennapi életből ábrázol jeleneteket, legtöbbször fotók alapján. Tudatosan kapcsolódik a szimbolikus, metafizikus és a szürrealista figurális festészet hagyományához, valós dolgokat ábrázol úgy, hogy egyes motívumokon, jeleneteken keresztül el is rugaszkodik a valóságtól. A jelenetek egyszerre fotószerűen megdermedt pillanatok, vagy álomszerűek. Sajátosan gazdag színvilágában a festő szeret eljátszani a különböző perspektívákkal és nézőpontokkal. A képkivágás-kompozíciók sokszor kibillentik a szemlélő tér- és időérzékét a megszokott realitásból, egyszerre ábrázolják a közvetlen látványt és a mögöttes láthatatlant. Az olykor régi fényképeket idéző hangulatok pedig a nézőt saját emlékeinek felidézésére készítetik.

Az UNTERURBAN kiállítás anyagáról:

A festmények egy város-világ részei, felvillantott képei és történetei. A festőnő magát „urbanus pictus” -nak, azaz városi festőnek vallja, aki a saját személyes városi élményeit festi a gyerekkor rácsodálkozó elfogulatlanságával, felhasználva akkori emlékeit a városról, s teremtve így egy sajátos, városi „magánmitológiát”.

Ugyanakkor ezek a munkák bizonyos társadalmi léthelyzetekre, érzetekre és hangulatokra reflektálnak, például a felgyorsult élettempóra, a műszaki cikkek hétköznapiságára, és foglalkoznak részben azzal a társadalmi-érzelmi problémával is, hogy a legújabb generáció tagjai, különösen a gyerekek, mennyire mások, mint mi voltunk. Ez a rejtett mondanivaló azonban mindig megbújik a háttérben, mert a hangsúly a képiségen, a képi-festői kifejezőmódon van. Városi - hétköznapi pillanatok tűnnek fel szokatlan nézőpontból, kissé szürrealisztikus, olykor irreális módon. Lírai hangvétel, egy melankolikus, de humorral, iróniával oldott képi motívumrendszer figyelhető meg, amely visszatérő motívumokból álló rendszerből egy saját festői világot teremt.

Veronika JAKATICS-SZABÓ - UNTERURBAN

Opening: 2009 Thursday, 11. June, at 6 p.m.

Opening speech by: Emese RÉVÉSZ, art historian, teacher at the Pázmány Péter University

Address: MOLNÁR ANI GALÉRIA, 1088 Budapest, Bródy S. u. 22. 1. floor

The exhibition is open until 11. September, 2009, from Tuesday to Friday from 12 a.m. – 6 p.m.

Veronika Jakatics-Szabó is a talented representative of the youngest generation. She graduated at the Faculty of painting in the Hungarian University of Fine Arts in 2007, her professors were Sándor Molnár and Gábor Nagy. Her creative work has already been awarded among others by the Erasmus scholarship to Spain, the Amadeus Creative Prize and the Republican Scholarship of Hungary in 2006. She has been elected into the fourty-best artists of the International Strabag Painting Award. She won the scholarship of the Hungarian Artists Assosiation in 2008.

Veronika creates an individual, intimate universe in her art, while she paints scenes of everyday-life, mostly based on her own photos from the past. Her painting is consciously attached to the traditions of symbolic, metaphysical and surrealist figurative painting. The scenes range from photographically static moments to the dream-like. She works with traditional materials: oil on canvas, and she is prominently engaged in the use of fine lazur layers, the effects of light and shadow. It can be stated that she has her very own colours, which is a rich palette. The unusual perspectives, close-ups and cropping the compositions have a unique effect on the viewer, taking his sense of space and time out of the accustomed reality. One important aim of her paintings is to build up an own, personal painterly world, however the atmospheres recall sometimes old photographs and get the viewer to recall his/her own memories as well.

About the exhibited works of „UNTERURBAN”

As for the settings of the exhibited paintings she studies the life and being in the city. She regards herself as an „urbanus pictus”, a city painter, who uses her own early memories of the city, because she prefers the honest, wondering attitude of the childhood and creates thus a peculiar and personal city-myth. At the same time these works reflect on certain social situations, questions and issues, such as the accelerated tempo of life, the everyday presence of electronic items and the fact that today’s children are completely different to our childhood. However, these hidden messages remain in the background, because the emphasis is on the picturesque rendering. We get involved into a lyrical, somewhat melancholic mood loosened by the pinch of humour and irony, creating a very own painterly world based on recurring motives.